

§ 43. Har en læge ydet fødselshjælp ved en fødsel, hvor ingen jordemoder har medvirket, påhviler det lægen at foretage de optegnelser og indberetninger, som det er påbudt jordemødre at foretage.

§ 44. Kommer en læge i sin virksomhed til kundskab om, at en person lider af sådanne sygdomme eller mangler i fysisk eller sjælelig henseende, at personen i betragtning af de forhold, hvorunder denne lever eller arbejder, udsætter andres liv eller helbred for nærliggende fare, er lægen forpligtet til at søge faren afbødet ved henvendelse til vedkommende selv eller om fornødent ved anmeldelse til pågældende embedslæge eller Sundhedsstyrelsen.

§ 45. En læge, der samarbejder med lægfolk, som behandler syge, jf. § 73, må ikke bibringe almenheden en urigtig forestilling om, at behandlingen sker efter lægens anvisning eller på lægens ansvar.

Takster for lægeerklæringer

§ 46. Vedkommende minister kan efter forhandling med pågældende lægeorganisation fastsætte takster for sådanne lægeerklæringer, som udkræves ifølge lovgivningen, og som hviler på lægeundersøgelser, hvis omfang i det væsentlige ligger fast. Det samme gælder med hensyn til lægeundersøgelser m.v., hvis omfang i det væsentlige ligger fast, og som foretages til brug for domstolene eller forvaltningen.

Kapitel 11

Tandlæger

Autorisation m.v.

§ 47. Autorisation som tandlæge meddeles den, der har bestået dansk tandlægeeksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som tandlæge har kun den, der har autorisation som tandlæge.

Stk. 3. Ret til at udøve tandlægevirksomhed har kun den, der har autorisation som tandlæge.

Stk. 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen fastsætte

regler om tandlægers adgang til at betegne sig som specialtandlæger.

Selvstændigt virke som tandlæge

§ 48. Tilladelse til selvstændigt virke som tandlæge meddeles af Sundhedsstyrelsen den tandlæge, der i 1 år har virket i underordnet stilling, jf. stk. 3, hos en tandlæge med tilladelse til selvstændigt virke.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om den i stk. 1 nævnte praktiske uddannelse.

Stk. 3. En tandlæge, som ikke har opnået den i stk. 1 nævnte tilladelse, kan virke i underordnet stilling på en klinik under en tandlæge med tilladelse til selvstændigt virke.

Tandlægevirksomhed

§ 49. Tandlægevirksomhed omfatter forebyggelse af instrumentel og medikamentel art, diagnostik og behandling af anomalier, læsioner og sygdomme i tænder, mund og kæber.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om afgrænsningen af tandlægers virksomhedsområde over for lægers, herunder regler om, at enkelte dele af den i stk. 1 nævnte virksomhed kun må udføres af læger.

Stk. 3. Indenrigs- og sundhedsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at dele af den i stk. 1 nævnte virksomhed kun må udføres af tandlæger, der har gennemgået en supplerende uddannelse.

§ 50. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte regler om ordination og anvendelse af lægemidler, herunder bedøvelsesmidler, som led i udøvelsen af tandlægevirksomhed.

Afhængighedsskabende lægemidler

§ 51. Reglerne om retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler i kapitel 9 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til tandlægers ret til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler.

Stk. 2. En tandlæge, der har mistet retten til at ordinere afhængighedsskabende lægemidler, må ikke foretage sådanne ordinationer eller give villledende oplysninger til andre for at få dem til at ordinere lægemidlerne for sig.